



Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2020. gada 17. decembrī*

Valsts pienākumu neizpilde – LESD 343. pants – Privilēģijas un imunitāte Eiropas Savienībā – Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un Eiropas Centrālās bankas (ECB) Statūti – 39. pants – ECB privilēģijas un imunitāte – Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā – 2., 18. un 22. pants – ECB arhīvu neizskaramības princips – Dokumentu izņemšana Slovēnijas Centrālās bankas telpās – Ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistīti dokumenti – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības princips

Lietā C-316/19

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2019. gada 16. aprīlī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *L. Flynn* un *B. Rous Demiri*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv *K. Kaiser* un *C. Zilioli*, kā arī *F. Malfrère* un *A. Šega*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Sarmiento Ramírez-Escudero*, *abogado*,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Slovēnijas Republiku, ko pārstāv *V. Klemenc*, *A. Grum*, *N. Pintar Gosenca* un *K. Rejec Longar*, pārstāves,

atbildētāja,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *K. Lenaerts* [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*], *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadžiev*], *A. Prehala* [*A. Prechal*], *L. Bejs Larsens* [*L. Bay Larsen*], *N. Pissarra* [*N. Piçarra*] un *A. Kumins* [*A. Kumin*], tiesneši *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], *K. Toadere* [*C. Toader*], *M. Safjans* [*M. Safjan*], *D. Švābi* [*D. Šváby*], *P. Dž. Švirebs* [*P. G. Xuereb*] (referents), *L. S. Rosi* [*L. S. Rossi*] un *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāte: *J. Kokote* [*J. Kokott*],

sekretārs: *M. Longars* [*M. Longar*], administrators,

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2020. gada 22. jūnija tiesas sēdi,
noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2020. gada 3. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, vienpusēji izņemot ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītos dokumentus *Banka Slovenije* (Slovēnijas Centrālā banka) telpās un lojāli nesadarbojoties ar Eiropas Centrālo banku (ECB) šajā jomā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi LESD 343. pantā, Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem (OV 2016, C 202, 230. lpp.; turpmāk tekstā – “Protokols par ECBS un ECB”) 39. pantā, Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV 2016, C 202, 266. lpp.; turpmāk tekstā – “Protokols par privilēģijām un imunitāti”) 2., 18. un 22. pantā un LES 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

Protokols par ECBS un ECB

- 2 Protokola par ECBS un ECB 1. pants ir šāds:

“Saskaņā ar [LESD] 282. panta 1. punktu [ECBS] veido [ECB] un valstu centrālās bankas. ECB un to dalībvalstu centrālās bankas, kuru naudas vienība ir euro, veido Eurosistēmu.

ECBS un ECB veic uzdevumus un darbojas saskaņā ar Līgumiem un šiem Statūtiem.”

- 3 Šī protokola 8. pantā ir noteikts:

“ECBS pārvalda ECB lēmēj institūcijas.”

- 4 Minētā protokola 9.2. pantā ir paredzēts:

“ECB nodrošina to, ka tos uzdevumus, kas atbilstīgi minētā [LESD] 127. panta 2., 3. un 5. punktam uzticēti ECBS, tā veic vai nu pati, ievērojot šos Statūtus, vai arī ar valstu centrālo banku starpniecību, ievērojot 12.1. un 14. pantu.”

- 5 Saskaņā ar šī paša protokola 9.3. pantu:

“Saskaņā ar [LESD] 129. panta 1. punktu ECB lēmējinstances ir Padome un Valde.”

- 6 Protokola par ECBS un ECB 10.1. pantā ir paredzēts šādi:

“Saskaņā ar [LESD] [283]. panta 1. punktu Padomē ir ECB Valdes locekļi un to dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru naudas vienība ir euro.”

- 7 Šī protokola 14.3. pants ir formulēts šādi:

“Valstu centrālās bankas ir ECBS sastāvdaļa un darbojas saskaņā ar ECB pamatnostādņiem un norādījumiem. ECB Padome veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu ECB pamatnostādņu un norādījumu ievērošanu, un pieprasa visu vajadzīgo informāciju.”

8 Minētā protokola 39. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstu teritorijā ECB ir visas privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīgas, lai veiktu tās uzdevumus atbilstīgi nosacījumiem, kuri ietverti [Protokolā par privilēģijām un imunitāti].”

Protokols par privilēģijām un imunitāti

9 Protokola par privilēģijām un imunitāti preambula ir formulēta šādi:

“Ņemot vērā to, ka saskaņā ar [LESD] 343. pantu un [EAEK] 191. pantu Eiropas Savienībai un [Eiropas Atomenerģijas kopienai] dalībvalstīs ir privilēģijas un imunitāte, kas vajadzīga, lai pildītu to uzdevumus.”

10 Šī protokola 1. pantā ir noteikts:

“Savienības telpas un ēkas ir neaizskaramas. Tajās nevar izdarīt kratīšanu, tās nevar rekvizēt, konfiscēt vai ekspropriēt. Uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus.”

11 Minētā protokola 2. pantā ir paredzēts:

“Savienības arhīvi ir neaizskarami.”

12 Saskaņā ar šī paša protokola 18. pantu:

“Lai piemērotu šo Protokolu, Savienības iestādes sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu atbildīgajām iestādēm.”

13 Protokola par privilēģijām un imunitāti 22. panta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Šis protokols attiecas arī uz [ECB], tās struktūru locekļiem un personālu, neskarot noteikumus, kas ietverti Protokolā par [ECBS un ECB].”

Tiesvedības priekšvēsture

14 Kopš 2015. gada februāra Slovēnijas Centrālā banka un Slovēnijas tiesībsardzības iestādes (turpmāk tekstā – “Slovēnijas iestādes”) apmainījās ar informāciju par izmeklēšanu, ko veikušas šīs pēdējās minētās iestādes un kas attiecās uz dažiem šīs centrālās bankas darbiniekiem, tostarp toreizējo vadītāju (turpmāk tekstā – “vadītājs”), kuri tika turēti aizdomās par pilnvaru un dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar kādas Slovēnijas bankas restrukturizāciju 2013. gadā. Šajā apmaiņā Slovēnijas Centrālā banka Slovēnijas iestādēm – pēc to lūguma – sniedza konkrētu informāciju un nosūtīja konkrētus dokumentus, kuri nebija saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi. Tomēr Slovēnijas iestādes uzskatīja, ka Slovēnijas Centrālā banka nebija sniegusi visu prasīto informāciju un dokumentus.

15 2016. gada 6. jūlijā Slovēnijas iestādes, pamatojoties uz diviem – 2016. gada 30. jūnija un 6. jūlija – *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Ljubļanas apgabaltiesa, Slovēnija) rīkojumiem, saistībā ar minēto izmeklēšanu Slovēnijas Centrālās bankas telpās veica kratīšanu un izņēma dokumentus.

16 Lai gan Slovēnijas Centrālā banka apgalvoja, ka šie pasākumi attiecas uz “ECB arhīviem”, kuri ir aizsargāti ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti un kuriem Slovēnijas iestādes nedrīkst piekļūt bez tiešas ECB piekrišanas, tās veica šo kratīšanu un izņēma dokumentus, neiesaistot ECB.

- 17 Slovēnijas iestādes tostarp izņēma ne tikai dokumentus uz fiziskā nesēja, bet arī elektroniskos dokumentus no Slovēnijas Centrālās bankas datora servera, kā arī aizdomās turēto personu personālos datorus. Izņemtie dokumenti, kuri bija vadītāja rīcībā, ietvēra visus paziņojumus, kas tika veikti ar viņa elektroniskā pasta konta starpniecību, visus elektroniskos dokumentus, kas atradās viņa darba vietā un klēpj datorā, par laikposmu no 2012. līdz 2014. gadam neatkarīgi no to satura, kā arī uz šo laikposmu attiecošos dokumentus, kas atradās vadītāja birojā. Slovēnijas iestādes izņēma arī visus Slovēnijas Centrālās bankas datora serverī reģistrētos, uz vadītāju un minēto laikposmu attiecošos elektroniskos dokumentus.
- 18 Šajā pašā dienā ECB prezidents ar Slovēnijas iestādēm adresētu vēstuli formāli apstrīdēja šo iestāžu veikto dokumentu izņemšanu, atsaucoties uz ECB arhīvu neaizskaramības principu. It īpaši viņa sūdzība attiecās uz to, ka šīs iestādes nav darījušas neko, lai rastu risinājumu, kas ļautu saskaņot to veikto izmeklēšanu ar ECB arhīvu neaizskaramības principu.
- 19 Tam sekojošajā informācijas apmaiņā starp ECB un Slovēnijas iestādēm pēdējās minētās 2016. gada 7. jūlijā informēja ECB, ka iespējamie iebildumi par ECB privilēģijām un imunitāti tiks izskatīti tikai pēc izņemto dokumentu saņemšanas.
- 20 2016. gada 26. jūlijā ECB ierosināja Slovēnijas iestādēm vienoties par metodoloģiju, kādā identificēt izņemtos, tās arhīviem piederošos dokumentus, kas ļautu šos dokumentus izslēgt no tūlītējas izvērtēšanas izmeklēšanas laikā un dotu ECB iespēju noteikt, vai ir jāatceļ to aizsardzība.
- 21 2016. gada 27. jūlijā lietā norīkotais valsts prokurors (turpmāk tekstā – “valsts prokurors”) informēja ECB, ka viņš uzskata, ka šis priekšlikums ir iejaukšanās attiecīgajā izmeklēšanā. Taču viņš izrādīja atsaucību turpināt ECB norādīto problēmu risināšanu un paziņoja par gatavību tikties ar tās pārstāvjiem 2016. gada augusta beigās.
- 22 2016. gada 5. augustā ECB cēla prasību par šiem diviem šā sprieduma 15. punktā minētajiem *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apgabaltiesa) rīkojumiem *Upravno sodišče* (Administratīvā tiesa, Slovēnija), kas to noraidīja ar 2016. gada 9. augusta lēmumu. Apelācijas sūdzību, ko ECB iesniedza par šo lēmumu, *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) 2016. gada 11. oktobrī noraidīja.
- 23 2016. gada 16. augustā valsts prokurors informēja ECB, ka ir nolēmis pārcelt ar tās pārstāvjiem paredzēto sanākumi, vienlaikus norādot, ka ir devis norādījumu Slovēnijas policijai neizskatīt izņemtos dokumentus, pirms viņš nav pieņēmis galīgo nostāju sadarbības ar ECB jautājumā.
- 24 2016. gada 27. oktobrī valsts prokurors norādīja ECB, ka izmeklētāji šā gada 17. novembrī saskaņā ar *Zakon o kazenskem postopku* (Kriminālprocesa kodekss) sākot izņemto elektronisko datu dublēšanu un ECB pārstāvis esot aicināts piedalīties šajā dublēšanas procedūrā, kas ietvēra šo datu kopiju izveidošanu. 2016. gada 11. novembrī ECB pārstāvis šo uzaicinājumu pieņēma.
- 25 Lai gan dublēšanas procedūra bija plānota no 2016. gada 17. novembra līdz 24. decembrim un ECB un valsts prokurora sanākums bija paredzēta tā pašā gada 18. novembrī, ECB 2016. gada 16. novembrī iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apgabaltiesa) rīkojuma izdošanai par šīs izņemto elektronisko dokumentu dublēšanas procedūras apturēšanu.
- 26 Ar 2016. gada 17. novembra rīkojumu *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Lubļanas apgabaltiesa) šis pieteikums tika noraidīts. Šīs tiesas skatījumā Slovēnijas iestāžu izņemtie dati un dokumenti nav “ECB arhīvi”, kas ir aizsargāti ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti.
- 27 Slovēnijas iestāžu izņemto elektronisko datu dublēšanas procedūra notika no 2016. gada 17. novembra līdz 15. decembrim. ECB pārstāvis, kas piedalījās šajā procedūrā, skaidri norādīja uz “ECB arhīvu” pārkāpumu.

- 28 2017. gada 17. janvārī ECB iesniedza konstitucionālo sūdzību par šā sprieduma 26. punktā minēto rīkojumu, atsaucoties uz *Ustava Republike Slovenije* (Slovēnijas Republikas Konstitūcija) norādītajām procesuālajām pamattiesībām, it īpaši tiesībām uz likumā noteiktu tiesu. Saistībā ar šo konstitucionālo sūdzību ECB uzsvēra, ka tā uzskata, ka Tiesā būtu jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta interpretāciju. 2018. gada 19. aprīlī *Ustavno sodišče* (Konstitucionālā tiesa, Slovēnija) šo sūdzību noraidīja, jo ECB nav tās norādīto procesuālo pamattiesību turētāja.
- 29 Ar 2017. gada 15. maija elektroniskā pasta vēstuli valsts prokurors informēja ECB pārstāvi, ka Slovēnijas policija pašlaik izskata izņemtos dokumentus un ka viņš ir devis tai norādījumu izņemt no lietas materiāliem, pirmkārt, visus oficiāli un formāli ECB izdotos dokumentus un, otrkārt, visas elektroniskā pasta vēstules, kuras ECB ir nosūtījusi kā nosūtītājs un kuras Slovēnijas Centrālā banka ir saņēmusi kā saņēmējs. Valsts prokurors ierosināja ECB izskatīt šos dokumentus, saņemot Slovēnijas Centrālās bankas piekrišanu, lai tā varētu izteikties par tās uzdevumu un funkciju iespējamo apdraudējumu, kas izriet no minēto dokumentu izmantošanas izmeklēšanā un kriminālprocesā. Viņš uzsvēra, ka šāda apdraudējuma esamības gadījumā viņš lūgs, lai lieta tiktu izskatīta slēgtā sēdē vai lai tiktu noteikts, ka lietas izskatīšana pēc būtības paliek konfidenciāla. Noslēgumā valsts prokurors paziņoja, ka ir atvērts ECB priekšlikumiem un ierosinājumiem, izņemot pieprasījumu aizliegt izmeklēšanu vai panākt izņemto dokumentu atdošanu atpakaļ.
- 30 2017. gada 29. maija atbildes vēstulē ECB ierosināja abām pusēm satīties, lai pēc iespējas plašāk apspriestu savstarpējo sadarbību tās arhīvu neaizskaramības nodrošināšanai.
- 31 2017. gada 12. jūnija sanāksmē ar valsts prokuroru ECB uzsvēra, ka, pēc tās domām, tās arhīvos ietilpst, pirmkārt, tās izstrādāti dokumenti savu uzdevumu izpildei, otrkārt, saziņa starp to un valstu centrālajām bankām, kas ir nepieciešama ECBS vai Eurosistēmas uzdevumu izpildei, un, treškārt, šo valstu centrālo banku izstrādātie dokumenti, kas paredzēti ECBS vai Eurosistēmas uzdevumu izpildei. Tāpat tā apgalvoja, ka pirms šādu dokumentu izmantošanas valsts iestāžu īstenotā kriminālprocesā tai ir jāatceļ šo dokumentu aizsardzība. ECB tomēr norādīja, ka tā neiebilstu pret šādu atcelšanu, ja tas būtu valsts iestāžu īstenotās procedūras interesēs un nebūtu pretrunā tās pašas interesēm, ko aizsargā Protokols par privilēģijām un imunitāti.
- 32 Lai gan valsts prokurors un ECB nebija vienojušies nedz par jēdziena “ECB arhīvi” interpretāciju, nedz par lojālas sadarbības pienākuma saturu, tie vienojās turpināt diskusiju par to turpmāko sadarbību un vienojās, ka nākamajā posmā ECB ir jāizstrādā priekšlikums par dokumentu, uz kuriem tās skatījumā attiecas šis jēdziens, identifikēšanas kritērijiem.
- 33 2018. gada 13. februārī ECB nosūtīja valsts prokuroram savu priekšlikumu par ECB arhīvos ietilpstošo dokumentu identifikēšanu. Šajā ziņā tā ierosināja, ka vispirms ir jāidentificē tās izdotie dokumenti un dokumenti, kurus tā ir nosūtījusi Slovēnijas Centrālajai bankai vai tās personālam, un pēc tam – dokumenti, kurus Slovēnijas Centrālā banka ir izstrādājusi saistībā ar ECBS vai Eurosistēmas uzdevumu izpildi. Turklāt ECB ierosināja, lai Slovēnijas policija atdod atpakaļ Slovēnijas Centrālajai bankai visus tos dokumentus, kuriem tās skatījumā nav nozīmes izmeklēšanā.
- 34 Sanāksmē, kas notika 2018. gada 13. jūnijā, valsts prokurors informēja ECB, ka Slovēnijas policija ir pabeigusi izņemto dokumentu pārbaudi un ka viņš sagaida, ka rudenī būs ziņojums ar šīs pārbaudes galīgajiem secinājumiem. Apstiprinot, ka joprojām pastāv atšķirības saistībā ar jēdziena “ECB arhīvi” interpretāciju, viņš norādīja, ka visi dokumenti, kuriem nav nozīmes izmeklēšanā, tiks iznīcināti vai nosūtīti atpakaļ personai, kurai tie tika izņemti. Tāpat viņš paziņoja, ka ECB būšot iespēja pārbaudīt visus dokumentus, kas atbilst kritērijiem, kurus viņš bija ierosinājis savā šā sprieduma 29. punktā minētajā 2017. gada 15. maija elektroniskā pasta vēstulē, tiklīdz Slovēnijas policija būšot sagatavojusi galīgo ziņojumu. Tomēr, lai novērstu to, ka ECB iejaucas notiekošajās procedūrās, šajā galīgajā ziņojumā izmantotie dokumenti tai tiks nodoti tikai pēc tam, kad Slovēnijas policija tos būs nodevusi prokuratūrai.

Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

- 35 2016. gada 9. decembrī Komisija saistībā ar *EU Pilot* procedūru nosūtīja vēstuli Slovēnijas Republikai, paužot tai savas bažas par Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. un 22. panta pareizu piemērošanu attiecībā uz dokumentu izņemšanu, kas 2016. gada 6. jūlijā tika veikta Slovēnijas Centrālās bankas telpās. Slovēnijas Republika uz šo vēstuli atbildēja ar 2017. gada 23. janvāra vēstuli.
- 36 2017. gada 28. aprīlī Komisija nosūtīja Slovēnijas Republikai brīdinājuma vēstuli, kurā tā uzsvēra, ka, veicot kratīšanu un izņemot dokumentus Slovēnijas Centrālās bankas telpās, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumu ievērot ECB arhīvu neaizskaramības principu, pārkāpjot LESD 343. pantu, Protokola par ECBS un ECB 39. pantu, kā arī Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. un 22. pantu. Tā arī informēja Slovēnijas Republiku, ka tā uzskata, ka Slovēnijas iestādes – pretēji tam, ko prasa LES 4. panta 3. punktā un Protokola par privilēģijām un imunitāti 18. pantā paredzētais lojālas sadarbības princips, – šajā jautājumā nav veikušas konstruktīvas diskusijas ar ECB.
- 37 Slovēnijas Republika atbildēja uz šo brīdinājuma vēstuli ar 2017. gada 21. jūnija vēstuli, kurā uzsvēra, ka izņemtie dokumenti nevar ietilpt jēdzienā “ECB arhīvi” Protokola par privilēģijām un imunitāti izpratnē.
- 38 Komisija, uzskatot, ka Slovēnijas Republikas sniegtā atbilde nav apmierinoša, 2018. gada 20. jūlijā izdeva argumentētu atzinumu, kurā tā aicināja Slovēnijas Republiku veikt nepieciešamos pasākumus, lai panāktu atbilstību šim atzinumam divu mēnešu laikā kopš tā saņemšanas brīža.
- 39 Slovēnijas Republika 2018. gada 11. septembrī savā atbildē uz šo pašu argumentēto atzinumu apstrīdēja Komisijas pārņemto neizpildi.
- 40 Šādos apstākļos Komisija nolēma celt šo prasību.
- 41 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 23. jūlija lēmumu ECB tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

Par prasību

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz ECB arhīvu neaizskaramības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 42 Komisija, ko atbalsta ECB, norāda, ka, vienpusēji izņemot ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītos dokumentus Slovēnijas Centrālās bankas telpās, Slovēnijas Republika ir pārkāpusi ECB arhīvu neaizskaramības principu un tādējādi nav izpildījusi savus LESD 343. pantā, Protokola par ECBS un ECB 39. pantā, Protokola par privilēģijām un imunitāti 2., 18. un 22. pantā, kā arī LES 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus.
- 43 Pirmām kārtām, Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantā ietvertais jēdziens “Savienības arhīvi”, lai gan tas nav definēts šajā protokolā, ietverot visus dokumentus, kas pieder kādai Savienības iestādei vai kas ir tās rīcībā, neatkarīgi no izmantotā [datu] nesēja.
- 44 Otrām kārtām, no judikatūras izriet, ka ar šo protokolu atzītajām privilēģijām un imunitātei ir tikai funkcionāls raksturs, jo to mērķis ir panākt, lai Savienības darbībai un neatkarībai netiek likti šķēršļi. Ņemot vērā īpašo ECBS un Eurosistēmas institucionālo režīmu, Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pants būtu jāpiemēro ne tikai ECB rīcībā esošiem dokumentiem, bet arī dokumentiem, kuri ir tādas

ECBS un Eurosistēmā ietilpstošas valsts centrālās bankas kā Slovēnijas Centrālā banka rīcībā, ciktāl šie dokumenti ir saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi un to izcelsme ir ECB vai valstu centrālās bankas.

- 45 Pirmkārt, no LESD 282. panta 1. punkta un Protokola par ECBS un ECB 1. panta izrietot, ka, pirmām kārtām, ECBS veido ECB un dalībvalstu centrālās bankas un, otrām kārtām, ECB un eurozonas dalībvalstu centrālās bankas veido Eurosistēmu, kurā atbilstoši šī protokola 14.3. pantam valstu centrālās bankas “ir [...] sastāvdaļa”.
- 46 Otrkārt, īpaši ECBS un Eurosistēmas struktūra neizbēgami radot ciešu saikni starp ECB un valstu centrālajām bankām. It īpaši no LESD 282. panta 2. punkta un Protokola par ECBS un ECB 8. panta izrietot, ka ECBS pārvalda ECB lēmējinstances, tostarp ECB Padome, kuras locekļi atbilstoši LESD 283. panta 1. punktam un Protokola par ECBS un ECB 10. pantam ir dalībvalstu, kuru valūta ir euro, centrālo banku vadītāji.
- 47 Treškārt, LESD ir uzticēti uzdevumi ECB, ECBS un Eurosistēmai. Šajā ziņā no Protokola par ECBS un ECB 9.2. panta izrietot, ka uzdevumus, kas uzticēti ECBS, veic vai nu pati ECB, vai arī ar valstu centrālo banku starpniecību.
- 48 Valstu centrālās bankas un to vadītāji tieši piedaloties ECB lēmumu pieņemšanā, kā arī šo lēmumu īstenošanā un izpildē. Šādi izveidotās sistēmas darbībai esot nepieciešama dokumentu apmaiņa ECBS un Eurosistēmā, kā arī starp ECB un valstu centrālajām bankām ar mērķi pieņemt ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildei nepieciešamos lēmumus, kā arī lai valstu centrālās bankas īstenotu un izpildītu šos lēmumus. Tādējādi, lai neapdraudētu ECB, kā arī ECBS un Eurosistēmas pareizu darbību un neatkarību kopumā, aizsardzības līmenim esot jābūt identiskam attiecībā uz visiem dokumentiem, kas izstrādāti ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildei. Tātad attiecībā uz visiem šiem dokumentiem esot jāuzskata, ka tie ir daļa no “Savienības arhīviem”, pat ja tie ir valsts centrālās bankas rīcībā vai atrodas tās telpās.
- 49 Trešām kārtām, neesot strīda, ka kratīšanā, kas Slovēnijas Centrālās bankas telpās tika veikta 2016. gada 6. jūlijā, Slovēnijas iestādes izņēma dokumentus, kuri ietilpst Savienības arhīvos. Protams, Komisijas rīcībā neesot precīzas informācijas par to dokumentu raksturu, kuri ietilpst Savienības arhīvos un kuri šajā gadījumā tika izņemti. Tomēr tam vien, ka aizdomās turēto personu aparatūra, kā arī šā sprieduma 17. punktā minētie dokumenti tika izņemti pilnībā, esot bijušas tādas sekas, ka neizbēgami tika izņemti Savienības arhīvos ietilpstoši dokumenti.
- 50 Ceturtām kārtām, šo arhīvu neaizskaramības princips nozīmējot, ka valsts iestādes varēja tiem piekļūt tikai ar iepriekšēju ECB piekrišanu vai, ja būtu domstarpības starp ECB un šīm iestādēm, tad ar Tiesas atļauju. Šajā lietā attiecīgā kratīšana un dokumentu izņemšana esot veikta vienpusēji.
- 51 Slovēnijas Republika iebilst, ka tā nav pārkāpusi Savienības arhīvu neaizskaramības principu.
- 52 Pirmām kārtām, Slovēnijas Republika norāda, ka gan no starptautiskajām tiesībām, gan no Tiesas judikatūras, kā arī no tādām Savienības pamatvērtībām kā pārskatāmības, atklātības un tiesiskuma principi izriet, ka jēdziens “privilēģijas un imunitāte” ir jāinterpretē šauri un ka šo privilēģiju un imunitātes īstenošanas, kurai nebūt nav absolūts raksturs, funkcionālais ierobežojums ir apjoms, kas nepieciešams, lai garantētu Savienības un tās iestāžu darbību, kā arī lai sasniegtu to mērķus.
- 53 It īpaši privilēģiju un imunitātes sistēmai starptautiskajās tiesībās esot mērķis nodrošināt to starptautisko organizāciju efektīvu darbību, kuras ir “vājākā pozīcijā” salīdzinājumā ar to dibinātajām dalībvalstīm. Ņemot vērā Savienības tiesību attīstību un Savienības tiesību sistēmas īpašo raksturu, tās iestādes neatrodoties šādā pozīcijā attiecībā pret dalībvalstīm. Tātad Savienības arhīvi, tostarp ECB arhīvi, esot mazāk aizsargāti nekā privilēģiju un imunitātes sistēmas ietvaros starptautiskajās tiesībās, un tas apstiprinot to, ka jēdziens “Savienības privilēģijas un imunitāte” esot jāinterpretē šauri.

- 54 Turklāt, lai gan starptautisko organizāciju funkcionālā imunitāte esot sabiedrības legītimās intereses, tā neesot absolūta un to esot nepieciešams saskaņot ar citām sabiedrības interesēm. Savienībā tiesiskuma princips prevalējot pār tās privilēģijām un imunitāti. Noziedzīgu nodarījumu neatkarīga un objektīva izmeklēšana, kā arī to iztiesāšana, kas ietilpst dalībvalstu kompetencē, esot “tiesiskuma pamatpostulāts”. Ja Slovēnijas iestādēm būtu bijis jālūdz iepriekšēja ECB piekrišana, pirms sākt kratīšanu, ko tās veica šajā gadījumā, šī neatkarība nebūtu nodrošināta vadītāja ciešās saiknes ar ECB dēļ.
- 55 Papildus tam, tā kā Protokolā par privilēģijām un imunitāti paredzētās privilēģijas un imunitāte Savienībā tiek nodrošinātas tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai panāktu, ka tās darbībai un neatkarībai netiek likti šķēršļi, šāda šķēršļa esamības pierādīšanas pienākums esot attiecīgajai Savienības iestādei. Komisija un ECB tomēr neesot pierādījušas, ka Slovēnijas iestāžu veiktā dokumentu izņemšana attiecīgajā gadījumā būtu jebkādā veidā likusi šķēršļus pēdējās minētās darbībai vai apdraudējusi Savienības ekonomikas un monetāro politiku.
- 56 Otrām kārtām, Slovēnijas Republika apgalvo, ka arī jēdziens “Savienības arhīvi” ir jāinterpretē šauri un ka Slovēnijas iestāžu Slovēnijas centrālās bankas telpās izņemtie dokumenti neietilpst ECB arhīvos. Šajā ziņā, pirmkārt, tā norāda, ka šajā lietā ir būtisks tiesiskais regulējums par arhīvu imunitāti starptautiskajās tiesībās, it īpaši konsulārajām un diplomātiskajām attiecībām piemērojamais tiesiskais regulējums. Saskaņā ar starptautisko un valstu tiesu judikatūru par arhīvos ietilpstošiem var uzskatīt tikai tos dokumentus, kas pieder personai, uz kuru attiecas arhīvu neaizskaramības princips, vai kas ir šīs personas rīcībā, nevis tos, kurus šāda persona nosūta trešai personai vai kuri ir trešās personas rīcībā.
- 57 Otrkārt, Protokola par privilēģijām un imunitāti mērķis esot nodrošināt Savienības iestāžu neatkarību. Tādējādi vienīgi ECB kā Savienības iestāde varot izmantot šajā protokolā paredzētās privilēģijas un imunitāti, nevis ECBS un valstu centrālās bankas – kā ECBS neatņemama sastāvdaļa.
- 58 Treškārt, tā kā Komisijas aizstāvētā attiecīgo tiesību normu interpretācija nozīmējot, ka Savienības arhīvi varot atrasties visu to valsts ierēdņu un darbinieku datoros, kuri ir Savienības iestāžu locekļi vai kuri strādā to vadībā, tostarp dalībvalstu ministri, kas piedalās Eiropas Savienības Padomes lēmumu pieņemšanā, valstu vai dalībvalstu valdību vadītāji, kas piedalās Eiropadomes lēmumu pieņemšanā, un visi valsts darbinieki, kuri strādā Savienības komitejās un aģentūrās, praksē tas radītu “absurdas situācijas”, kad visi valsts valdības un tās ministru, valsts vadītāja un visu valsts pārvaldes iestāžu rīcībā esošie dokumenti tiktu uzskatīti par Savienības arhīviem.
- 59 Ceturtkārt, Komisijas ierosināto jēdziena “ECB arhīvi” interpretāciju neesot iespējams īstenot nedz juridiski, nedz faktiski, tādējādi nepieļaujot vai liekot nopietnus šķēršļus jebkurai kriminālizmeklēšanai dalībvalstu publiskajā sektorā.
- 60 Trešām kārtām, Slovēnijas Republika arī norāda – pat pieņemot, ka Slovēnijas iestāžu Slovēnijas Centrālās bankas telpās izņemtie dokumenti ietilpst ECB arhīvos, ar šo apstākli nepietiekot, lai konstatētu, ka tā ir pārkāpusi Savienības arhīvu neaizskaramības principu.
- 61 Pirmkārt, pienākums skaidri identificēt un aizsargāt arhīvus esot tam, kas atsaucas uz to neaizskaramības principu. Ņemot vērā, ka šajā lietā ECB nav atbilstoši identificējusi savus arhīvus un nav tos pienācīgi aizsargājusi, neesot iespējams īstenot tās izmantoto jēdzienu “ECB arhīvi”, un šādai neiespējamībai nekādā ziņā neesot nekādas saistības ar to, kādā veidā Slovēnijā tika veikta kriminālizmeklēšana. Turklāt tieši tādēļ, ka Savienības arhīvi nebija fiziski nodalīti un nav bijuši pareizā un pienācīgā formā apzīmēti, Slovēnijas iestādēm neesot bijis citas izvēles kā vien izņemt visu attiecīgo īpašumu un dokumentus pieprasītās informācijas iegūšanai.

- 62 Otrkārt, Slovēnijas iestāžu veiktās izmeklēšanas mērķis neesot bijis pārkāpt ECB arhīvu neaizskaramības principu un vēl jo mazāk apdraudēt tās neatkarību un uzdevumu izpildi. Tādējādi valsts izmeklēšana, kas notika atbilstoši valsts tiesībām un valsts tiesu nolēmumiem, neesot pārkāpusi šo principu.
- 63 Treškārt, jēdziena “Savienības arhīvi” plašā izpratne, ko izmanto Komisija un ECB, praksē nozīmējot, ka kriminālizmeklēšanai ir tik absolūts šķērslis, ka aizdomās turētās personas var palikt nesodītas.
- 64 Ceturtkārt, Tiesas atļauja saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 1. pantu esot nepieciešama tikai tad, ja valsts iestādes vēlas veikt administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus attiecībā uz Savienības īpašumu vai aktīviem. Savukārt nedz šī protokola 2. pantā, nedz arī Tiesas judikatūrā šāda atļauja neesot prasīta, jo Slovēnijas iestādes neesot mēģinājušas iegūt Savienības iestādēm piederošus vai to rīcībā esošus dokumentus.

Tiesas vērtējums

- 65 Vispirms ir jānorāda, ka tiesas sēdē Komisija, atbildot uz Tiesas jautājumu, precizēja, ka, lai gan savā prasībā tā atsauca gan uz kratīšanu, gan uz dokumentu izņemšanu, ko 2016. gada 6. jūlijā Slovēnijas Centrālās bankas telpās veica Slovēnijas iestādes, šī prasība patiesībā attiecas tikai uz dokumentu izņemšanu.
- 66 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka, 2016. gada 6. jūlijā vienpusēji izņemot dokumentus Slovēnijas Centrālās bankas telpās, Slovēnijas iestādes ir pārkāpušas Savienības arhīvu neaizskaramības principu. Tādēļ ir jāpārbauda, pirmkārt, vai Slovēnijas iestāžu izņemtie dokumenti šajā gadījumā ietvēra ECB arhīvos ietilpstošus dokumentus un, ja tas tā ir, otrkārt, vai šo dokumentu izņemšana ir šo arhīvu neaizskaramības principa pārkāpums.

– Par jēdzienu “Savienības arhīvi”

- 67 Saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantu Savienības arhīvi ir neaizskarami. Lai pārbaudītu, vai Slovēnijas Republika, kā to apgalvo Komisija, nav izpildījusi šajā pantā paredzētos pienākumus, vispirms ir jānosaka jēdziena “Savienības arhīvi” tvērums.
- 68 Vispirms saistībā ar Slovēnijas Republikas argumentu, ka jēdziens “arhīvi” ir jāinterpretē, atsaucoties uz starptautiskajām tiesībām, ir jāatgādina, ka – atšķirībā no parastajiem starptautiskajiem līgumiem – ar līgumiem, kas saistīti ar Eiropas Savienību, ir izveidota sava īpaša tiesību sistēma, kas kopš šo līgumu stāšanās spēkā ir integrēta dalībvalstu tiesību sistēmās (rikojums, 1990. gada 13. jūlijs, *Zwartveld* u.c., C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 15. punkts). No minētā izriet, ka jēdziens “Savienības arhīvi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas atšķiras no tā, ko var izmantot starptautiskās organizācijas un tiesas vai kas izmantots dalībvalstu tiesībās.
- 69 No judikatūras izriet, ka šāds jēdziens tā autonomā rakstura dēļ ir jāinterpretē, ņemot vērā tā formulējumu, kā arī tiesību normas, kurš šis jēdziens ir izmantots, kontekstu un mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Junqueras Vies*, C-502/19, EU:C:2019:1115, 62. punkts).
- 70 Ar terminu “arhīvi” parasti apzīmē dokumentu kopumu neatkarīgi no to datuma, formas un materiālā nesēja, kas ir personas rīcībā darbības veikšanas laikā.
- 71 Tomēr Savienības tiesībās termins “arhīvi” ir definēts citā kontekstā, kas nav saistīts ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti, proti, Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 354/83 (1983. gada 1. februāris) par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai (OV 1983, L 43, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā kā visi dokumenti

neatkarīgi no to formas un komunikācijas līdzekļa, ko radījusi vai saņēmusi kāda no iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, kāds no to pārstāvjiem vai kāds no to darbiniekiem, veicot savus uzdevumus, kas attiecas uz šīm kopienām.

- 72 Šī jēdziena “arhīvi” definīcija ir būtiska Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta interpretācijā. Neviena no šī protokola tiesību normām neliedz ņemt vērā šādu definīciju, un šī ņemšana vērā veicina šī jēdziena tvēruma interpretāciju ar Savienības tiesībām saskaņotā veidā.
- 73 Saistībā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta mērķi no judikatūras izriet, ka ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti Savienībai atzītajām privilēģijām un imunitātei ir funkcionāls raksturs, jo to mērķis ir panākt, lai Savienības darbībai un neatkarībai netiek likti šķēršļi (rikojums, 1990. gada 13. jūlijs, *Zwartveld* u.c., C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 19. punkts; spriedums, 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 47. punkts). Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka Savienības iestāde it īpaši var atsaukties uz Savienības arhīvu neaizskaramības principu, lai kavētu attiecīgās iestādes arhīva dokumentos esošās informācijas izpaušanu, ja šāda izpaušana varētu likt šķēršļus šīs iestādes darbībai un neatkarībai, tostarp apdraudot tai uzticēto uzdevumu izpildi (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1990. gada 6. decembris, *Zwartveld* u.c., C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 11. punkts).
- 74 Šis aizsardzības mērķis apliecina, ka Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantā minētie Savienības arhīvi noteikti aptver visus dokumentus saistībā ar Savienības un tās iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībām vai šo vienību uzdevumu izpildi.
- 75 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka jēdziens “Savienības arhīvi” Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta izpratnē ir jāsaprot kā visi dokumenti neatkarīgi no to datuma, formas un komunikācijas līdzekļa, ko radījusi vai saņēmusi kāda no Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām, kāds no to pārstāvjiem vai kāds no to darbiniekiem, veicot savus uzdevumus, kas attiecas uz šo vienību darbībām vai ir saistīti ar šo vienību uzdevumu izpildi.

– Par ECB arhīvu apjomu

- 76 Tā kā ECB ir Savienības iestāde, no Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta, kā tas interpretēts iepriekšējā punktā un lasot to kopā ar LESD 343. pantu, Protokola par ECBS un ECB 39. pantu un Protokola par privilēģijām un imunitāti 22. pantu, izriet, ka Savienības arhīvu neaizskaramības princips ir piemērojams arī ECB arhīviem.
- 77 Paturot to prātā, ir jānosaka, vai dokumenti, kuri atrodas nevis ECB, bet gan valsts centrālās bankas rīcībā, arī var tikt uzskatīti par “ECB arhīvu” sastāvdaļu.
- 78 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jākonstatē, kā secinājumu 50. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, ka Savienības arhīviem obligāti nav jābūt uzglabātiem attiecīgās iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras telpās, pretējā gadījumā Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta un šī protokola 1. panta, kurā ir paredzēta Savienības telpu un ēku neaizskaramība, piemērošanas joma sakristu un tas atņemtu šim 2. pantam lietderīgo iedarbību. No tā izriet, ka minētais 2. pants attiecas uz tādas Savienības iestādes kā ECB arhīviem, kas atrodas citās telpās, nevis Savienības telpās.
- 79 Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka no LESD 282. panta 1. punkta, kā arī Protokola par ECBS un ECB 1. un 14.3. panta izriet, ka ECB un valstu centrālās bankas veido ECBS, kurā šīs valstu centrālās bankas ir šīs sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Turklāt no minētā izriet, ka ECB un dalībvalstu, kuru valūta ir euro, centrālās bankas, tostarp Slovēnijas Centrālā banka, kuras veido Eurosistēmu, īsteno Savienības monetāro politiku.

- 80 Saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu un 282. panta 2. punktu ECBS galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti, kas ir atgādināts Protokola par ECBS un ECB 2. pantā. Tādēļ LESD 127. panta 2. punktā ir paredzēts, ka galvenie uzdevumi, kas jāīsteno ECBS, ir tostarp definēt un īstenot Savienības monetāro politiku. Tādējādi šādi uzdevumi ar ECBS starpniecību ir jāpilda ne tikai ECB, bet arī valstu centrālajām bankām, un tam ir nepieciešama cieša ECB un šo pēdējo minēto sadarbība.
- 81 Tāpat ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 129. panta 1. punktu un 282. panta 2. punktu, kā arī Protokola par ECBS un ECB 8. pantu ECBS pārvalda ECB lēmējinstances, tostarp ECB Padome. LESD 283. panta 1. punktā, kā arī Protokola par ECBS un ECB 10.1. pantā ir paredzēts, ka ECB Padomē ir to dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru valūta ir euro. Šie vadītāji, arī Slovēnijas Centrālās bankas vadītājs, tādējādi piedalās ECBS uzdevumu izpildei nepieciešamo lēmumu pieņemšanā.
- 82 Turklāt saskaņā ar Protokola par ECBS un ECB 9.2. pantu ECBS uzticētos uzdevumus veic vai nu pati ECB, vai arī ar valstu centrālo banku starpniecību.
- 83 Kā ir spriedusi Tiesa, no šīm tiesību normām izriet, ka Savienības tiesībās ECBS atbilst oriģinālam juridiskam veidojumam, kurš sasaista valsts iestādes, proti, valstu centrālās bankas, un vienu Savienības iestādi, t.i., ECB, un nodrošina to ciešu sadarbību un kura ietvaros prevalē citāds sakārtojums un mazāk izteikta atšķirība starp Savienības tiesību sistēmu un iekšējām valstu tiesību sistēmām (spriedums, 2019. gada 26. februāris, Rimšēvičs un ECB/Latvija, C-202/18 un C-238/18, EU:C:2019:139, 69. punkts). Šajā ļoti integrētajā sistēmā, kuru Līguma autori bija iecerējuši attiecībā uz ECBS, valstu centrālajām bankām, kā arī to vadītājiem ir jaukts statuss, ciktāl, lai gan tās ir valsts iestādes, tomēr tās ir iestādes, kas darbojas ECBS ietvaros, kuru, kā ir norādīts šā sprieduma 79. punktā, veido šīs valstu centrālās bankas un ECB.
- 84 Kā secinājumu 54. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, lai ECBS un Eurosistēma darbotos pareizi un to uzdevumu izpilde būtu pienācīga, ir jāpastāv ciešai sadarbībai un pastāvīgai informācijas apmaiņai starp ECB un tajā iesaistītajām valstu centrālajām bankām, un tas katrā ziņā nozīmē, ka ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītie dokumenti atrodas ne tikai ECB, bet arī valstu centrālo banku rīcībā.
- 85 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka uz šādiem dokumentiem attiecas jēdziens “ECB arhīvi”, pat ja tie ir valstu centrālo banku, nevis pašas ECB rīcībā. Proti, ņemot vērā Savienības arhīvu neaizskaramības principam atzīstamo funkcionālo raksturu, kā ir atgādināts šā sprieduma 73. punktā, šim principam būtu atņemta lietderīgā iedarbība, ja ar to netiktu aizsargāti dokumenti, kurus izdevusi ECB vai valstu centrālās bankas, un apmaiņa ar tiem, kas veikta starp šīm vienībām, lai izpildītu ECBS un Eurosistēmas uzdevumus.
- 86 Pārējie Slovēnijas Republikas izvirzītie argumenti neatspēko šo secinājumu.
- 87 Pirmkārt, saistībā ar Slovēnijas Republikas argumentāciju, ka dokumenta paziņošana trešai pusei starptautiskajās tiesībās nozīmētu, ka šis dokuments vairs nav uzskatāms par ietilpstošu tās valsts arhīvos, kas ir veikusi šo paziņošanu, ir jānorāda, ka, ņemot vērā ECB un valstu centrālo banku ciešu sadarbību un strukturālās saiknes starp tām tādas integrētas sistēmas, kāda ir ECBS, ietvaros, šīs pēdējās minētās, kā secinājumu 56. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, nevar tikt uzskatītas par “trešām personām” attiecībā uz ECB.
- 88 Otrkārt, saistībā ar Slovēnijas Republikas argumentāciju, kas ir atkārtota šā sprieduma 58. punktā, ir pietiekami norādīt, ka attiecībā uz dokumentiem, kuri saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi, jēdziena “Savienības arhīvi” interpretācija, kas ir sniegta šā sprieduma 85. punktā, ir balstīta uz īpaši ciešām attiecībām, kas pastāv starp ECB un valstu centrālajām bankām un ir aprakstītas šā sprieduma 83. un 84. punktā.

89 Treškārt, neviens faktiskais vai tiesiskais apstāklis neļauj uzskatīt, ka šāda interpretācija varētu pakļaut tās dalībvalsts iestādes, kuras vēlētos saistībā ar procedūru, ko īsteno valsts līmenī un saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesībām, izņemt dokumentus centrālās bankas telpās, nepārvarāmām problēmām, kuru rezultātā šāda izņemšana varētu attiekties tikai uz dokumentiem, kas nav saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi.

– Par ECB arhīvu neaizskaramības principa pārkāpumu

90 Saistībā ar jautājumu, vai Slovēnijas iestāžu 2016. gada 6. jūlijā veiktā dokumentu izņemšana Slovēnijas Centrālās bankas telpās ir ECB arhīvu neaizskaramības principa pārkāpums, ir jānorāda, ka šādu pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja, pirmkārt, Savienības arhīviem piederošu dokumentu izņemšana, par ko vienpusēji lēmušas valsts iestādes, var būt šāds pārkāpums un, otrkārt, šajā gadījumā izņemtie dokumenti faktiski ietvēra dokumentus, kas ir uzskatāmi par ietilpstošiem ECB arhīvos.

91 Pirmām kārtām, ir jānorāda, kā prasības pieteikumā apgalvo Komisija, ka jēdziens “neaizskaramība” Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. panta izpratnē nozīmē aizsardzību pret jebkādu vienpusēju dalībvalstu iejaukšanos. Kā secinājumu 67. un 68. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, to apstiprina fakts, ka šis jēdziens, kas ir atrodams arī protokola 1. pantā, ir raksturots kā aizsardzība pret jebkuru kratīšanas, rekvizīcijas, konfiscēšanas vai ekspropriēšanas pasākumu.

92 Tādēļ vienpusēja Savienības arhīviem piederošu dokumentu izņemšana, ko veic valsts iestādes, ir uzskatāma par Savienības arhīvu neaizskaramības principa pārkāpumu.

93 Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai par pierādīšanas pienākumu tiesvedībā sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam Komisijai ir jāpierāda, ka pastāv attiecīgā pienākumu neizpilde. Tai ir jāiesniedz Tiesai fakti, kas vajadzīgi šīs pienākumu neizpildes fakta pārbaudei, un tā nevar vienīgi pamatoties uz kaut kādu pieņēmumu (it īpaši skat. spriedumus, 2006. gada 27. aprīlis, Komisija/Vācija, C-441/02, EU:C:2006:253, 48. punkts, un 2019. gada 5. septembris, Komisija/Itālija (Baktērija *Xylella fastidiosa*), C-443/18, EU:C:2019:676, 78. punkts).

94 Šajā lietā ir jākonstatē – Komisija ir atzinusi, ka tās rīcībā nav precīzas informācijas par to dokumentu raksturu, kurus Slovēnijas iestādes 2016. gada 6. jūlijā bija izņēmušas Slovēnijas Centrālās bankas telpās, līdz ar to tā nevar noteikt, vai daļa no šiem dokumentiem ir jāuzskata par ietilpstošiem Savienības arhīvos. Tiesas sēdē Komisija šajā ziņā paskaidroja – un Slovēnijas Republika to neapstrīdēja –, ka minētie dokumenti joprojām atrodas Slovēnijas iestāžu rīcībā.

95 Tomēr ir jāatgādina, kā ir norādīts šā sprieduma 17. punktā, ka Slovēnijas iestāžu izņemtie dokumenti ietvēra visus paziņojumus, kas veikti ar vadītāja elektroniskā pasta konta starpniecību, visus elektroniskos dokumentus, kas atradās viņa darba vietā un klēpj datorā, par laikposmu no 2012. līdz 2014. gadam neatkarīgi no to satura, kā arī uz šo laikposmu attiecināmos dokumentus, kas atradās vadītāja birojā. Slovēnijas iestādes izņēma arī visus elektroniskos dokumentus, kas reģistrēti Slovēnijas Centrālās bankas datora serverī saistībā ar vadītāju par laikposmu no 2012. līdz 2014. gadam.

96 Ņemot vērā, pirmkārt, lielo šādi izņemto dokumentu skaitu un, otrkārt, pienākumus, kas tādas valsts centrālās bankas kā Slovēnijas Centrālā banka vadītājam ir jāveic ECB Padomē un tādējādi arī ECBS un Eurosistēmā, Slovēnijas iestāžu izņemtajos dokumentos noteikti ir iekļauti dokumenti, kas ietilpst ECB arhīvos. Turklāt ir jānorāda – Slovēnijas Republika neapgalvo, ka izņemtie dokumenti būtu tikai šajā dokumentu kategorijā neietilpstoši dokumenti.

97 Šajos apstākļos var uzskatīt, ka Slovēnijas iestāžu 2016. gada 6. jūlijā Slovēnijas Centrālās bankas telpās izņemtā aparatūra un dokumenti ietvēra dokumentus, kas ietilpst ECB arhīvos.

- 98 Tā kā Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantā ir tieši paredzēts, ka Savienības arhīvi ir neaizskarami, Slovēnijas iestādes, vienpusēji izņemot šādus dokumentus, ir pārkāpušas ECB arhīvu neaizskaramības principu.
- 99 Slovēnijas Republikas izvirzītie argumenti neatspēko šo secinājumu.
- 100 Pirmkārt, lai gan Savienības privilēģijām un imunitātei, protams, ir funkcionāls raksturs, kā ir atgādināts šā sprieduma 73. punktā, tas nenozīmē, ka attiecīgajai iestādei vai – saistībā ar prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam – Komisijai būtu jāpierāda, ka konkrētu dokumentu izpaušana nozīmē Savienības darbības un neatkarības apdraudējumu, lai varētu uzskatīt par prettiesisku šo dokumentu izņemšanu, ko vienpusēji veikušas dalībvalsts iestādes. Šāda interpretācija būtu acīmredzami pretrunā gan formulējumam, gan mērķim, kāds ir Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantam, saskaņā ar kuru “Savienības arhīvi ir neaizskarami”.
- 101 Protams, Savienības arhīvu neaizskaramības princips nenozīmē, ka šajos arhīvos iekļautie dokumenti katrā ziņā nav pieejami dalībvalstu iestādēm. No Tiesas judikatūras izriet, ka Savienības privilēģijas un imunitāte, ņemot vērā to funkcionālo raksturu, neļauj Savienības iestādēm nepildīt lojālas sadarbības pienākumu ar valsts iestādēm (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1990. gada 13. jūlijs, *Zwartveld* u.c., C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 19. un 21. punkts).
- 102 Valsts iestādēm, lai piekļūtu Savienības arhīvos ietilpstošiem dokumentiem, ir nepieciešama attiecīgās iestādes piekrišana vai, ja piekļuve ir atteikta, Savienības tiesas atļaujošs lēmums, kas nosaka šīs iestādes pienākumu sniegt piekļuvi šiem arhīviem. Gadījumā, ja valsts iestādes izvēlas rīkoties vienpusēji, nebūtu jēgas piekļuvi šādiem dokumentiem nepakārtot nosacījumam par attiecīgās iestādes piekrišanu vai Savienības tiesas atļauju, jo šāda piekrišana vai atļauja ļautu garantēt Savienības arhīvu neaizskaramības funkciju, proti, novērst nepamatotu šķērslī Savienības darbībai un neatkarībai.
- 103 Otrkārt, protams, ir taisnība, kā norāda Slovēnijas Republika, ka starptautisko organizāciju funkcionālā imunitāte, lai gan tā ir sabiedrības legītimā interese, nav absolūta un ir jāsaskaņo ar citām sabiedrības tiesībām un interesēm, tostarp tiesiskuma principu un, konkrētāk, nepieciešamību nodrošināt noziedzīgu nodarījumu neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu, kā arī iztiesāšanu un novērst, ka paliek nesodīti kriminālprocesā aizdomās turētie, it īpaši valstu centrālo banku vadītāji, kuri ir ievērojami privileģētākā stāvoklī, ņemot vērā to ciešo saikni ar ECB.
- 104 Tomēr papildus tam, ka privilēģiju un imunitātes esamība starptautiskām organizācijām un to iestādēm pati par sevi nav pretrunā tiesiskuma principam, Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantā principā ir liegts dalībvalsts iestādei izņemt dokumentus, ja šie dokumenti ietilpst Savienības arhīvos un ja attiecīgās iestādes nav devušas savu piekrišanu šādai izņemšanai.
- 105 Turklāt ir jānorāda, ka, interpretējot attiecīgās Savienības tiesību normas tādējādi, ka dalībvalsts iestādēm nav tiesību valsts centrālās bankas telpās vienpusēji izņemt ECB arhīvos ietilpstošus dokumentus, netiek nedz piešķirta nesodāmība personām, kuras skar kriminālizmeklēšana, nedz arī tiek nepamatoti apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama kriminālizmeklēšanas veikšana dalībvalstu teritorijā. Proti, pat ja Savienības tiesībās ir liegta Savienības arhīvos ietvertu dokumentu izņemšana, ko vienpusēji veic dalībvalsts iestādes, ir jāatgādina, ka šīm iestādēm ir iespēja vērsties attiecīgajā Savienības iestādē, lai tā atceltu attiecīgo dokumentu neaizskaramību, vajadzības gadījumā – paredzot nosacījumus.
- 106 Tāpat ir jāuzsver, ka Savienības arhīvu aizsardzība, kas paredzēta Protokola par privilēģijām un imunitāti 2. pantā, nekādā ziņā neliedz valsts iestādēm dalībvalsts centrālās bankas telpās izņemt dokumentus, kas neietilpst Savienības arhīvos.

- 107 Protams, nevar pilnībā izslēgt, ka nepieciešamība lūgt ECB, lai tā nodod dalībvalsts iestāžu rīcībā dokumentus, kas ietilpst tās arhīvos, bet tiek uzglabāti valsts centrālajā bankā, var negatīvi ietekmēt valsts iestāžu veiktu kriminālizmeklēšanu saistībā ar šo iestāžu piekļuvi citiem dokumentiem, kas arī ir šīs valsts centrālās bankas rīcībā un neietilpst ECB arhīvos, bet varētu būt svarīgi attiecīgajā izmeklēšanā. Tomēr šajā lietā, kā secinājumu 81. punktā būtībā ir norādījusi ģenerālvokāte, nekas neliecina, ka dokumentu izņemšanai, ko Slovēnijas iestādes veica 2016. gada 6. jūlijā, bija nepieciešams pārsteiguma efekts, ņemot vērā to, ka šīs iestādes jau iepriekš vairākkārt bija prasījušas Slovēnijas Centrālajai bankai informāciju saistībā ar to veikto izmeklēšanu.
- 108 Treškārt, arguments, ka Savienības arhīvu neaizskaramības princips nav pārkāpts, jo izņemto dokumentu vidū ECB arhīvos ietilpstošie dokumenti neesot bijuši svarīgi Slovēnijā notiekošās krimināllietas izskatīšanā, nevar tikt pieņemts, jo, kā izriet no šā sprieduma 104. punkta, šī principa pārkāpums ir jākonstatē, tiklīdz neatkarīgi no izņemšanas mērķa ir izpildīti ar minēto principu noteikto aizsardzību veidojošie materiālie elementi.
- 109 Ceturtkārt, Slovēnijas Republika, lai attaisnotu Savienības arhīvu neaizskaramības principa pārkāpumu, nevar atsaukties uz ECB pienākumu skaidri identificēt savus arhīvus un veikt to aizsardzības pasākumus. Ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti arhīviem piešķirtā aizsardzība neprasa skaidru un iepriekšēju šajos arhīvos ietilpstošo dokumentu identificēšanu.
- 110 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijas pirmais iebildums ir jāapmierina.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz lojālas sadarbības pienākuma neizpildi

Lietas dalībnieku argumenti

- 111 Otrajā iebildumā Komisija, kuru atbalsta ECB, norāda, ka Slovēnijas Republika nav izpildījusi lojālas sadarbības pienākumu saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 18. pantu un LES 4. panta 3. punktu. Būtībā Komisija pārmet Slovēnijas iestādēm, ka nav bijis pietiekamas saskaņošanas ar ECB ne pirms šo iestāžu veiktās kratīšanas un dokumentu izņemšanas, ne arī pēc tam, lai saskaņotu ECB arhīvu neaizskaramības principu ar valsts līmenī notiekošo izmeklēšanu.
- 112 Komisijas skatījumā lojālas sadarbības princips prasot, lai Slovēnijas iestādes sadarbotos ar ECB, lai, pirmkārt, noteiktu, kuri bija ar Protokolu par privilēģijām un imunitāti aizsargātie dokumenti un kuri tādi nebija, otrkārt, identificētu, kuri no aizsargātajiem dokumentiem varētu būt svarīgi valsts kriminālizmeklēšanā, un, treškārt, ļautu ECB – to dokumentu gadījumā, kas bija potenciāli svarīgi, – lemt, vai atcelt aizsardzību vai, tieši pretēji, tā to nevarētu darīt ar ECB darbību un neatkarību saistītu iemeslu dēļ.
- 113 Taču attiecībā uz laikposmu pirms kratīšanas un dokumentu izņemšanas Slovēnijas iestādes neesot izveidojušas nekādu dialogu ar ECB vai Slovēnijas Centrālo banku par to, kā nodrošināt Savienības arhīvu neaizskaramības principa ievērošanu. Saistībā ar laikposmu pēc kratīšanas un dokumentu izņemšanas Slovēnijas iestādes, pirmkārt, esot turpinājušas noraidīt interpretāciju, saskaņā ar kuru valstu centrālo banku rīcībā esošie dokumenti var būt ECB arhīvi, un, otrkārt, atteicās iesaistīties konstruktīvās diskusijās, lai aizsargātu pie šīs kategorijas piederošos izņemtos dokumentus.
- 114 Slovēnijas Republika apgalvo, ka tā ir izpildījusi savu lojālas sadarbības pienākumu.
- 115 Pirmkārt, Slovēnijas iestādes neesot apdraudējušas ne ECB arhīvus, ne tās darbību un neatkarību. Katrā ziņā LES 4. panta 3. punkts nevarot tikt interpretēts tādējādi, ka tajā dalībvalstīm ir paredzēts “neatkarīgs pienākums”, kas pārsniedz pienākumus, kuri tām var būt saskaņā ar šādām precīzām Savienības tiesību normām.

- 116 Otrkārt, valsts prokurors visā izmeklēšanas laikā esot pieprasījis, lai izņemtie dokumenti tiktu ar apstrādāti ar “ārkārtēju piesardzību” tā, lai piekļuve tiem būtu tikai pēc iespējas ļoti ierobežotam izmeklētāju skaitam un lai izpaušanas risks būtu samazināts līdz minimumam. Tāpat valsts prokurors esot atļāvis ECB pārstāvjiem, lai gan valsts tiesību aktos tas nav paredzēts, piedalīties šo dokumentu dublēšanas procedūrā. Turklāt viņš esot paziņojis, ka ar izņemtajiem dokumentiem, kuri ECB ieskatā ietilpst tās arhīvos, ECB varot iepazīties pēc izmeklēšanas beigām prokuratūras telpās.
- 117 Turklāt ECB esot atbildējusi uz valsts prokurora lūgumu iesniegt kritērijus, kas ļautu identificēt, kuri no Slovēnijas iestāžu izņemtajiem dokumentiem ir tie, kas ECB skatījumā ietilpst tās arhīvos, tikai 2018. gada 13. februārī, proti, “ar ievērojamu kavēšanos”.
- 118 Treškārt, pat pieņemot, ka Slovēnijas Republika neesot sākusi konstruktīvu diskusiju ar ECB, Komisija neesot pierādījusi, ka šis apstāklis būtu apdraudējis ekonomiskās un monetārās savienības izveidi un cenu stabilitātes uzturēšanu Savienībā.

Tiesas vērtējums

- 119 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai no lojālas sadarbības principa, kas nostiprināts LES 4. panta 3. punktā, izriet, ka dalībvalstīm tiek prasīts veikt visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu Savienības tiesību piemērojamību un efektivitāti (spriedums, 2019. gada 31. oktobris, Komisija/Nīderlande, C-395/17, EU:C:2019:918, 95. punkts un tajā minētā judikatūra). Saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti 18. pantu, kurā šajā ziņā ir precizēts LES 4. panta 3. punktā nostiprinātais princips, Savienības un dalībvalstu iestādēm ir jāsadarbojas, lai novērstu šī protokola noteikumu interpretācijas un piemērošanas konfliktus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 21. oktobris, *Marra*, C-200/07 un C-201/07, EU:C:2008:579, 41. un 42. punkts).
- 120 Saistībā ar laikposmu pirms dokumentu izņemšanas, ko 2016. gada 6. jūlijā Slovēnijas Centrālās bankas telpās veica Slovēnijas iestādes, ir jākonstatē, kā secinājumu 94. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, ka Komisijas izvirzītais otrais iebildums pārklājas ar pirmo iebildumu, jo tas attiecas uz to pašu rīcību. Pirmajā iebildumā Komisija tieši pārmet Slovēnijas iestādēm vienpusēju un līdz ar to bez iepriekšējas konsultēšanās ar ECB veiktu dokumentu izņemšanu Slovēnijas Centrālās bankas telpās.
- 121 No Tiesas judikatūras izriet, ka vispārējā lojālas sadarbības pienākuma, kas izriet no LES 4. panta 3. punkta, neizpilde atšķiras no to īpašo pienākumu neizpildes, kuros izpaužas šis vispārējais pienākums. Tādējādi tā neizpildi var konstatēt tikai tiktāl, cik tā paredz atšķirīgu rīcību no tās, kas ietver šo īpašo pienākumu pārkāpumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 30. maijs, Komisija/Īrija, C-459/03, EU:C:2006:345, 169.–171. punkts).
- 122 Līdz ar to attiecībā uz laikposmu pirms dokumentu izņemšanas, kas notika 2016. gada 6. jūlijā, nevar konstatēt vispārējo pienākumu, kuri izriet no LES 4. panta 3. punkta un Protokola par ECBS un ECB 18. panta, neizpildi, kas atšķirtos no jau konstatētās konkrētāku pienākumu, kuri Slovēnijas Republikai bija jāpilda atbilstoši šī protokola 2. pantam, neizpildes.
- 123 Saistībā ar laikposmu pēc dokumentu izņemšanas ir jāatgādina, kā izriet no šā sprieduma iepriekšējiem punktiem, ka šī izņemšana ir Savienības tiesību pārkāpums, ciktāl izņemtie dokumenti noteikti ietvēra ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītus dokumentus.
- 124 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka saskaņā ar LES 4. panta 3. punktā paredzēto lojālas sadarbības principu dalībvalstīm ir pienākums novērst Savienības tiesību pārkāpuma prettiesiskās sekas un šāds pienākums atbilstoši savai kompetencei ir katrai attiecīgās dalībvalsts iestādei (spriedums, 2019. gada 27. jūnijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.*, C-597/17, EU:C:2019:544, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 125 Protams, lojālas sadarbības pienākumam pēc būtības ir savstarpējs raksturs (spriedums, 2003. gada 16. oktobris, Īrija/Komisija, C-339/00, EU:C:2003:545, 72. punkts). Līdz ar to ECB bija pienākums sniegt palīdzību Slovēnijas iestādēm, lai tās varētu pēc iespējas novērst dokumentu izņemšanas, ko tās 2016. gada 6. jūlijā veica Slovēnijas Centrālās bankas telpās, prettiesiskās sekas.
- 126 Tomēr, lai ECB būtu iespējams šajā ziņā lietderīgi sadarboties ar Slovēnijas iestādēm, bija būtiski, lai šīs pēdējās minētās ļautu ECB 2016. gada 6. jūlijā izņemtajos dokumentos identificēt tos, kas ir saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi. Nav strīda par to, ka argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās Slovēnijas iestādes nebija ļāvušas ECB veikt šādu identificēšanu. Tāpat nav strīda par to, ka šajā datumā Slovēnijas iestādes nebija atdevušas atpakaļ šos dokumentus Slovēnijas Centrālajai bankai, lai gan tiesas sēdē Slovēnijas Republika precizēja, ka šādiem dokumentiem nav nozīmes šajā dalībvalstī notiekošajā krimināllietā.
- 127 Ir tiesa, ka ECB nevarēja sniegt pārlicinošu skaidrojumu, kas attaisnotu kavējumu, ar kādu tā atbildēja uz valsts prokurora lūgumu ierosināt kritērijus, kuri ļautu identificēt tos Slovēnijas iestāžu izņemtus dokumentus, kas tās ieskatā ietilpst tās arhīvos. Tomēr ir jānorāda, ka, pat saņemot šādu priekšlikumu, Slovēnijas iestādes neveica pasākumus, kas ļautu ECB identificēt ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītos dokumentus, kurus Slovēnijas iestādes 2016. gada 6. jūlijā bija izņēmušas Slovēnijas Centrālās bankas telpās. Tāpat nav strīda par to, ka šīs iestādes nepiekrita ECB lūgumam, kas bija iesniegts tās 2018. gada 13. februāra atbildē kopā ar priekšlikumu par kritērijiem, kas ļautu identificēt dokumentus, kuri ietilpst tās arhīvos, atdot atpakaļ Slovēnijas Centrālajai bankai visus dokumentus, kurus tās uzskatīja par nesvarīgiem attiecīgajā izmeklēšanā.
- 128 Šādos apstākļos tas, ka Slovēnijas iestādes veica pasākumus, lai nodrošinātu 2016. gada 6. jūlijā Slovēnijas Centrālās bankas telpās izņemto dokumentu konfidencialitātes saglabāšanu, neliek apšaubīt secinājumu, ka šīs iestādes šajā gadījumā nav izpildījušas savu pienākumu lojāli sadarboties ar ECB. Tas pats attiecas uz Slovēnijas Republikas uzsvērto apstākli, ka Slovēnijas iestāžu veiktā izmeklēšana neesot varējusi apdraudēt ekonomiskās un monetārās savienības izveidošanu un cenu stabilitātes saglabāšanu Savienībā, jo šis apstāklis neietekmē Slovēnijas iestāžu pienākumu, kā ir atgādināts šā sprieduma 124. punktā, novērst ECB arhīvu pārkāpuma – ko tās veica, 2016. gada 6. jūlijā izņemot dokumentus, – prettiesiskās sekas.
- 129 No iepriekš izklāstītā izriet, ka saistībā ar laikposmu pēc strīdīgās izņemšanas Slovēnijas iestādes nav izpildījušas lojālas sadarbības ar ECB pienākumu un ka tādējādi Komisijas otrais iebildums ir jāapmierina.
- 130 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, vienpusēji izņemot ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītos dokumentus Slovēnijas Centrālās bankas telpās un laikposmā pēc šīs izņemšanas lojāli nesadarbojoties ar ECB šajā jomā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi LESD 343. pantā, Protokola par ECBS un ECB 39. pantā, Protokola par privilēģijām un imunitāti 2., 18. un 22. pantā, kā arī LES 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 131 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 132 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 133 Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to ECB sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospiež:

- 1) Vienpusēji izņemot ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eurosistēmas uzdevumu izpildi saistītos dokumentus *Banka Slovenije* (Slovēnijas Centrālā banka) telpās un laikposmā pēc šīs izņemšanas lojāli nesadarbojoties ar Eiropas Centrālo banku šajā jomā, Slovēnijas Republika nav izpildījusi LESD 343. pantā, Protokola (Nr. 4) par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 39. pantā, Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 2., 18. un 22. pantā, kā arī LES 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus.
- 2) Slovēnijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Centrālā banka sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]